

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/930/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.VI.20.805/2024/3. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Maráth Csaba ügyvéd útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a Pest Központi Kerületi Bíróság 4.P.52.092/2022/26. számú elsőfokú és a Fővárosi Törvényszék 44.Pf.630.906/2024/6. számú másodfokú ítéletére is kiterjedően kérte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.VI.20.805/2024/3. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2]
- [3] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] 2.1. Az indítványozó (az előzményi per alperese) birtokolta és használta a Magyar Állam tulajdonát képező „kivett közforgalmú vasút” ingatlan-nyilvántartási megnevezésű, a MÁV Magyar Államvasutak Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: felperes vagy MÁV) vagyonkezelésében álló ingatlannak a helyszínrajz szerint 53. számmal megjelölt 15 m², 70. számmal megjelölt 17,5 m² és 98. számmal megjelölt ugyancsak 17,5 m² alapterületű részeit.
- [5] A helyszínrajzon 53. számmal jelölt ingatlanrész eredeti bérlője az ingatlanon előregyártott vasbeton elemekből álló garázs felépítményt helyezett el, amelyet az indítványozó a korábbi bérlőtől 2017. április 19. napján megvásárolt. A helyszínrajzon 70. számmal jelölt ingatlanrész eredeti bérlője az indítványozó édesapja volt, aki a burkolatlan területen garázs felépítményt helyezett el, amit 2016. május 3. napján az indítványozónak ajándékozott. A felperes és az indítványozó között ráutaló

magatartással mindkét ingatlanrészre bérleti szerződés jött létre, amely alapján az indítványozó használta a felépítmények alatti területet és fizette az évente kiszámlázott bérleti díjat.

- [6] A felperes az előzőekben említett ingatlanrészekre vonatkozó bérleti szerződéseket 2020. március 2. napján kelt nyilatkozatával a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:339. § (1) bekezdésének *d)* pontja alapján 2020. december 31. napi hatállyal felmondta, majd többször felszólította az indítványozót arra, hogy azokat eredeti állapotuknak megfelelően – tehát ingóságaitól kiürítve és a garázs felépítményeket elbontva – adja a birtokába.
- [7] A helyszínrajzon 98. sorszámmal jelölt ingatlanrészre a felperes mint bérbeadó és az indítványozó édesapja mint bérlő 2004. november 18. napján 2005. január 1. napjától hatályos határozatlan idejű bérleti szerződést kötött. A bérleti szerződés szerint az indítványozó édesapja az ingatlanrészt gépkocsitároló elhelyezése és fenntartása céljából vette bérbe. A szerződés szerint a bérleti szerződést bármelyik fél jogosult indokolás nélkül 30 napos határidővel felmondani. A bérleti jogviszony megszűnésekor a bérlő az ingatlanrészt eredeti állapotában köteles visszaadni a bérbeadónak, a bérlő köteles a felépítményt saját költségén elbontani. Amennyiben a bérlő nem üríti ki az ingatlanrészt és azt eredeti állapotában nem adja vissza a bérbeadónak, a jogcím nélküli használat idejére a használat ellenértékeként a bérleti szerződés megszűnésének napját megelőző napon érvényes bérleti díj ötszörösének megfelelő összegű használati díjat köteles fizetni. A szerződés kitért arra is, hogy a bérbeadó a bérleti szerződés tárgyát képező területen a bérlő tulajdonjogát képező felépítményre vonatkozóan nem járul hozzá a bérlő tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez.
- [8] A felperes 2020. január 16-án a 98. sorszámmal jelölt ingatlanrészre kötött bérleti szerződést 30 napos határidővel felmondta és felhívta az indítványozó édesapját, hogy a bérleményt a garázs elbontása mellett kiürítve adja a birtokába. Az indítványozó édesapja a felmondó nyilatkozat átvételét – 2020. január 21. napját – követően 2021. október 10-én a területen található gépkocsitároló felépítményt az indítványozónak ajándékozta. A felperes 2022. február 11-én az indítványozót is felszólította, hogy az ingatlanrészt kiürítve, a garázs felépítményt elbontva, 30 napon belül adja a birtokába.
- [9] A garázs felépítményeket az indítványozó nem bontotta le, az ingatlanrészeket nem adta a felperes birtokába.
- [10] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a Ptk. 5:9. § (1) bekezdése, az 5:13. § (1)–(3) bekezdése, valamint az 5:21. §-a alapján kötelezze az indítványozót a helyszínrajzon 53., 70. és 98. számmal jelölt területrészek kiürített, tiszta, rendezett állapotban való visszaadására és az ingatlanokon álló felépítmények lebontására. Álláspontja szerint az indítványozó bérleti joga az 53. és 70. számú ingatlanrészek tekintetében 2021. január 1-én megszűnt, azonban nem tett eleget a Ptk. 6:341. § (2)

bekezdésében foglalt kötelezettségének. Jogalap nélkül maradt birtokban, ezért a Ptk. 5:9. §-a alapján köteles a birtoklásra jogosult felperesnek visszaadni az ingatlanrészeket, akként, hogy az ingóságait elviszi és a felépítményeket elbontja. A felperes a 98. számú ingatlanrész tekintetében azzal érvelt, hogy az indítványozó jogcím nélküli használó, a felek között a területrész vonatkozásában bérleti jogviszony nem jött létre, mivel az ingatlanrésznek a bérleti szerződés megkötésétől – 2005. január 1. napjától – egészen a felmondás időpontjáig az indítványozó édesapja, s nem az indítványozó volt a bérlője.

- [11] Az indítványozó ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes és közte nemcsak az 53. és 70. számú ingatlanrészre, hanem a 98. számú ingatlanrészre is határozatlan időre szóló bérleti szerződés jött létre ráutaló magatartással. Édesapja ugyanis 2016-ban valamennyi ingó és ingatlan vagyonát az indítványozónak ajándékozta, így a 70. és 98. számú ingatlanrészen lévő felépítményt is, s erre utalt vissza a 2021-ben aláírt ajándékozási szerződés is. Az indítványozó hivatkozott arra is, hogy a perbeli garázsok az általa csatolt építési engedély, tervrajz és egyéb műszaki tartalmú iratok alapján kerültek felépítésre, s a műszaki hatóságtól használatbavételi engedélyt kaptak. Értelmezésében a csatolt dokumentumokból az következik, hogy a garázsok lebontására csak MÁV érdekből kerülhet sor.
- [12] Az indítványozó viszontkeresetet is előterjesztett, amelyben annak megállapítását kérte, hogy a garázsepületek tulajdonosaként az ingatlanon a keresetben a helyszínrajzokon megjelölt területrészekben használati jog illeti meg. A felperesi felmondás ellenére azért nem ürítette ki az ingatlanrészeket, mert azokon álláspontja szerint földhasználati joga áll fenn, a garázsok ugyanis ingatlannak minősülnek. Álláspontja szerint a felépítmények elbontására kizárólag akkor lehet kötelezni, ha a garázsok által elfoglalt területekre a felperes érdeke miatt van szükség. Ezt azonban a felperes nem bizonyította és nem is valószínűsítette.
- [13] Az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság 2023. december 14. napján kelt, 4.P.52.092/2022/26. számú ítéletével a kereseti kérelemmel egyezően kötelezte az indítványozót, hogy a helyszínrajzon 53., 70. és 98. számmal jelölt területrészeket kiürített állapotban adja a felperes birtokába, az azokon található garázsepítményeket bontsa le és szállítsa el. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az 53. és 70. számú területrészek vonatkozásában az indítványozó bérleti jogviszonya a felperes felmondása folytán megszűnt, így jogcím nélküli használónak minősül, míg a 98. számú területrész vonatkozásában az indítványozó nem is rendelkezett jogcímmel, ennek megfelelően köteles az általa birtokolt területrészeket kiüríteni és a felperes birtokába bocsátani. Az elsőfokú bíróság a megállapításra irányuló viszontkeresetnek a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX törvény (a továbbiakban: Pp.) 172. § (3) bekezdése szerinti első feltételét – az alperes jogvédelmi szükséghelyzetét – megállapíthatónak találta, ugyanakkor azt a feltételt nem, hogy az alperes marasztalást nem kérhetne. Mindemellett rögzítette, hogy a viszontkereset érdemi

elbírálása esetén sem lenne alapos, mivel a földhasználati jog keletkezésének elengedhetetlen feltétele, hogy az adott földrészleten lévő épület önálló ingatlannak minősüljön. A területrészeken levő garázsok pedig az ingatlan-nyilvántartásba nincsenek bejegyezve, s egyik felépítmény sincs tartósan a földdel egyesítve, ezért azok értékcsökkenés nélkül eltávolíthatók.

- [14] A bíróság álláspontja szerint az indítványozó által becsatolt, más ingatlanrészekre vonatkozó dokumentumok jelen perben nem relevánsak, így a bíróság nem vizsgálta az úgynevezett „MÁV érdek” kérdéskörét valamint a más ingatlanrésszel kapcsolatos engedélyezési dokumentumokat sem. A bíróság kitért arra is, hogy az indítványozó szakértő kirendelésére és tanúk meghallgatására irányuló bizonyítási indítványait azért mellőzte, mert a kereset ítéleti bizonyossággal eldönthető volt ezen bizonyítási eljárások lefolytatása nélkül is.
- [15] A Fővárosi Törvényszék 2024. április 16. napján kelt, 44.Pf.630.906/2024/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – a viszontkeresetre vonatkozó indokolás részbeni pontosításával – helybenhagyta. A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperesnek a bérleti jogviszony megszűnését követően az ingatlanrészeket át kell adnia a felperesnek, miután az a joga megszűnt, ami alapján az építmények ott maradhattak volna. Nem osztotta viszont az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint az indítványozó jogvédelmi szükséghelyzete fennállna. Megállapította, hogy az indítványozó valójában anyagi jogi kifogást terjesztett elő, amikor földhasználati jogának megállapítását kérte. Az elsőfokú bíróság e körben már helytállóan állapította meg, hogy az indítványozót nem illeti meg földhasználati jog. A másodfokú döntés utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróságnak nem kellett bizonyítást felvennie az alperes által hivatkozott „MÁV érdek” tekintetében, ugyanis ilyen a felperesnek nem kellett közölnie a garázs tulajdonosokkal, és így az indítványozóval sem. Utalt arra is, hogy a terület az állam tulajdonában van, s a bérleti jogviszony az indítványozó által sem vitatottan a peres eljárás folyamatban léte előtt megszűnt, így az indítványozó ezt utóbb vitássá nem teheti.
- [16] A jogerős ítélet ellen az indítványozó „felülvizsgálati engedélyezése iránti kérelem” elnevezéssel terjesztett elő rendkívüli jogorvoslati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasításával a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 383. § (2) bekezdését jelölte meg és arra hivatkozott, hogy az ügyben eljáró bíróságoknak vizsgálniuk kellett volna az általa benyújtott iratokat az ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonjog kérdésében, valamint meg kellett volna állapítaniuk, hogy az indítványozó (illetve a jogelődje) által létesített garázs építmények műszaki szempontból ingatlannak minősülnek. Álláspontja szerint csak a „MÁV érdek” fennállásának felperes általi bizonyítása alapján lehetett volna őt a kereset szerint kötelezni. Ezek vizsgálata hiányában jogszabálysértő módon került sor a keresetnek helyt adó és az

azt helybenhagyó döntések meghozatalára. Az indítványozó kérelme a felülvizsgálat engedélyezésére utaló érvelést nem tartalmazott.

- [17] A Kúria 2024. november 27. napján kelt, Pfv.VI.20.805/2024/3. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmet visszautasította. Rámutatott, hogy az indítványozó által előterjesztett kérelem tartalma szerint nem engedélyezés iránti kérelemnek, hanem felülvizsgálati kérelemnek minősül. Megállapította, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a felülvizsgálati kérelemmel támadott körben azonos jogszabályi rendelkezésekre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben, így a felülvizsgálat a Pp. 408. § (2) bekezdése alapján kizárt. Következésképp a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásához az indítványozónak felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett volna előterjesztenie. Ilyen kérelmet viszont az indítványozó nem nyújtott be, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 415. § (1) bekezdés e) pontja alapján visszautasította.
- [18] 2.2. A fenti előzmények után az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jog és a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozva kérte a bírósági döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [19] Az indítványozó a tulajdonhoz való jog sérelmét abban látja, hogy a bérleti szerződés felmondása és az ügyben hozott bírósági döntések nyomán a „tulajdonát képező garázsokat mindenféle indok nélkül, anyagi ellenszolgáltatás nélkül kell, hogy elbontsa”. Érvelése szerint ez olyan helyzetbe hozta, hogy az évek óta meglévő ingóságnak minősített garázsok esetében a tulajdonhoz való jog használatához, hasznosításához és birtoklásához fűződő részjogosítványait nem tudja gyakorolni.
- [20] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét az indítványozó elsődlegesen abban látja, hogy az ügyben eljáró bíróságok nem vizsgálták azt az általa előterjesztett okiratot, melynek tartalma szerint az indítványozónak és minden más garáztulajdonosnak csak akkor kell elbontania a garázsát, amennyiben a garázsok által elfoglalt területekre a MÁV érdekében van szükség. Sérelmezte, hogy garázsainak elbontását semmiféle MÁV érdek nem indokolta, kizárólag egy harmadik személy részére történő profit biztosítása volt a cél, mert a lebontott garázsok helyén parkolási társaság által üzemeltetett fizetős parkolók kerültek kialakításra. Ez nem minősül olyan közérdeknek, mely az indítványozó tulajdonában álló garázsok lebontását jogszerűen indokolta volna.
- [21] Érvelése szerint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére vezet az is, hogy a Kúria „pusztán elméleti okra hivatkozva követelte meg az indítványozótól, hogy a felülvizsgálati kérelem engedélyezését és magát a felülvizsgálati kérelmet két különböző iratban küldje meg, holott ennek jogszabályi alapja nincs, ilyen követelményt egyetlen jogszabály sem ír elő.” Kifogásolta továbbá a kúriai döntés

azon megállapítását is, amely szerint a felülvizsgálat a Pp. 408. § (2) bekezdése értelmében kizárt. Értelmezésében az alapügy nem vagyoni jogi, hanem egy kötetmi jogi per, s ezt támasztja alá az is, hogy a „pertárgy értéke sem volt meghatározható konkrétan, hanem csak az illetéktörvényben rögzített összeg alapján volt megállapítható a fizetendő illeték”.

- [22] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [23] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria felülvizsgálati végzését 2025. január 3. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2025. február 28. napján, határidőben terjesztette elő az elsőfokú bíróság útján.
- [24] Az indítványozó jogi képviselője szabályszerű meghatalmazást csatolt. Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban fél volt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [25] Az Abtv. 27. §-a szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülő tartalmat hordoznak {3093/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [15]}, így az indítvány e körben a törvényi feltételeknek megfelel.
- [26] 3.2. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy lehet-e helye a Kúria végzésén keresztül a jogerős ítélet alkotmányossági felülvizsgálatának.
- [27] A Kúria alkotmányjogi panasszal támadott végzése nem érintette az ügy érdemét, azonban az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a Kúriának az a döntése, amelyben megállapítja, hogy felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, olyan eljárást befejező bírói döntés, amely az Abtv. 27. §-án alapuló törvényi feltételek alapján alkotmányjogi panasszal támadható {3384/2022. (X. 12.) AB végzés, Indokolás [21]; 3146/2025. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [17]}. Mindez azt is jelenti, hogy jelen alkotmányjogi panasz szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek a Fővárosi Törvényszék 44.Pf.630.906/2024/6. számú jogerős ítélete tekinthető.
- [28] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában ezen döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Az Alkotmánybíróság gyakorlata

következetes abban, hogy az Alkotmánybíróság Ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 32. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszok esetében a jogorvoslati lehetőségek kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra {3312/2023. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [15]}. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz a jogerős döntéssel szemben tehát akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem vagy indítvány benyújtását is lehetővé teszi, de az indítványozó ezzel a lehetőséggel nem él {3051/2025. (I. 21.) AB végzés (a továbbiakban: Abv1.), Indokolás [25]}.

- [29] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható, azzal hogy a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül az Alkotmánybíróság akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozó felülvizsgálati lehetőségének kimerítése és a rendkívüli jogorvoslati eljárásban hozott döntés tartalma tehát az Alkotmánybíróság eljárására is kihat. Ha a felülvizsgálati indítvány érdemi elbírálásra alkalmas, és azt a Kúria érdemben vizsgálja, akkor az Alkotmánybíróság a felülvizsgálati eljárásban hozott döntést a jogerős döntésre is kiterjedően vizsgálhatja. Abban az esetben azonban, ha a Kúria azt állapítja meg, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatására nincs lehetőség, az Alkotmánybíróság a Kúriának ezen nem érdemi döntésén keresztül az ügy érdemében hozott jogerős döntést csak abban az esetben vizsgálhatja, ha az indítványozó a jogerős döntést a felülvizsgálati kérelemmel egyidejűleg – az Abtv. szerinti határidőben – alkotmányjogi panasszal is megtámadta, vagy ha a Kúria döntését mérlegelési jogkörben hozta meg (Abv1., Indokolás [25]).
- [30] Jelen ügyben az indítványozó a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidőben nem támadta meg, a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét nem mérlegelési jogkörében, hanem formai okból utasította vissza, a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem – a Pp. 410. § (1) bekezdése szerinti – benyújtásának elmaradása miatt. Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül a jogerős döntés állított alaptörvényellenessége nem vizsgálható {3068/2023. (II. 16.) AB végzés (a továbbiakban: Abv2.), Indokolás [14]}.
- [31] Az Alkotmánybíróság a fentieknek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban csak a Kúria végzését támadó elemében értékelte {3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [37]; 3063/2025. (II. 14.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [32] 3.3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.

- [33] Az alkotmányjogi panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt követelményeknek a Kúria felülvizsgálatot visszautasító döntése tekintetében nem tesz eleget.
- [34] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, a támadott bírói döntést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit és kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére is, azonban a Kúria támadott végzése tekintetében nem tartalmaz alkotmányjogilag is értékelhető indokolást [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont].
- [35] A támadott döntés alaptörvény-ellenességét az indítványozó azzal indokolta, hogy a Kúria nem engedélyezte a felülvizsgálatot, ezért érdemben nem vizsgálta az – értelmezésében – a tulajdonhoz való jog sérelmét eredményező jogerős döntést. Érvelése szerint a Kúria ezzel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárásból való jogot is. Az Alkotmánybíróság e helyütt utal arra, hogy a Kúria támadott végzéséből kitűnik, hogy a felülvizsgálati kérelem visszautasítására azért került sor, mert az indítványozó nem terjesztett elő felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy következetes gyakorlata szerint annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának előfeltételei fennállnak-e, illetve a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásra alkalmas-e alapvetően nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági, hanem azon kívül eső szakjogi-törvényértelmezési kérdés {Abv2., Indokolás [21]; 3127/2025. (IV. 25.) AB végzés, Indokolás [36]}.
- [36] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt követelményének, ezért az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés d) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. december 9.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró